

rejser til Badet paa Grund af Ojensvagthed, den værste Sygdom en Justitsminister kan lide af. — Alt dette forhindrer imidlertid ikke, at Regeringen føres med den „ædvanklige“ Kraft og Altsidighed.

Koppesygdommen synes nu at have antaget en vis drilende Karakter, ti medens den allerede for fire Uger siden syntes at være i Afslænde, og saa atter udbredte sig stærkere, har det Samme paany gentaget sig. I Ugen fra den 10de til den 17de d. M. var der saaledes kun anmeldt 49 Tilfælde, men i Ugen fra den 17de til den 23de er Antallet atter steget til 62. Det maa være ærgerligt for Kommunalbestyrelsen saaledes gentagende at tro at „have redet Stormen af“ ved Hjælp af sine jammerlige Foranstaltninger, og saa pludselig befinde sig midt inde i den igen.

Kallundborg-Jernbanen, om hvis Velgaaenhed paa Strækningen mellem Hølbæk og Kallundborg, der allerede forlængst er truffen Bestemmelse, medens der derimod var Uoverensstemmelse mellem Ministeriet og det saaledes Jernbaneselskab om Retningen mellem Roskilde og Hølbæk, har nu endelig fundet sin Afgørelse, idet Ministeriet efter flere Forhøj paa at tilvejebringe en Tilnærmelse mellem sin og Selskabets Anskuelse omfjæder har givet efter og approberet Selskabets Plan, men med Tilføje af, at det muligt derved vilde se sig nødsaget til at give Koncession til en konkurrerende Jernbanelinje. En saadan direkte fra København til Frederiksund, skal virkelig allerede være paatænkt, og den rejssende Del af Publikum kan ikke andet end ønske, at den maa komme til Udsværelse, da det uønskkelig er det eneste Middel, der kan bringe det saaledes Jernbaneselskab til at sørge for en Bestyrelse, som nogenlunde opfylder de simpleste Forordninger, de Rejsende med Nette kan stille.

Titelledæggelse. Medens Negeringen, som vi paaviste forleden Dag, endnu ikke er kommen ud over at meddele betydningsløse Titler, er det en Fornøjelse at se, at der dog jævnlig er Mænd, som er fornuftige nok til at befri sig for saadanne, som en tidligere Tid har belejret dem med. Saaledes har nu Amtmanden over Islands Nord- og Øst- amt, Christianson, nedlagt sin Titel som Justitsraad, og forhenværende Snysselman under Islands Sønberamt vil heller ikke længer lade sig stæde ud for virkelig Kammeraad.

Rafino begynder herefter sine Forestillinger Kl. 7 $\frac{1}{2}$, iftedesfor Kl. 7.

Veriderforestilling. Der er givet „allernaadigt“ Tilladelse til at Veriderforestilling i Filsofjgangen giver to Veddeløb paa Kristiansborg Slots Ridebane, nemlig paa Søndag og paa Kristihimmelfartsdag. En saadan Liberalitet imod et Selskab, som dog ikke mangler tilfrækkeligt stort Lokale til at samle sine allerbjæstte, høje og simple Gæstetilbedere, kunde næsten friste os til at forsøge, om en lignende Liberalitet vilde blive udvist, hvis „Zut nationale“ søgte om Tilladelse til at benytte samme Plads til et Møde for samtlige Medlemmer, som dog kan begrunde Andragendet paa, at deres Lokale er for lille dertil.

Den grønlandske Kommissjon. Kultusministeriet, der synes at have en ganske anden levende Interesse for Grønlandernes Befæstelse i den kristelige Tro — da Ministeriet formodentlig mener, at Grønlanderne altid ligesaagodt vil kunne forstaa som ethvert andet Menneske — end for Oplysnings Fremme i vore Annuetoler, nedsatte den 8de August forrige Aar en Kommissjon til at tage under Overvejelse, hvad der kunde gøres for Grønlanderne i denne Retning. Denne Kommissjon har nu den 22de forrige Maaned afgivet sin Betænkning til Ministeriet, der formodentlig ligeledes vil betænke sig i syv Maaned, før den afgiver nogen Resolution i Sagen, medens de stakkels Grønlandere fremdeles gaar og længes efter „Troens Lys“ og „Bånd fra Livets Kilde.“

En lille Skovbrand fandt i Fredags Formiddags Sted i Ødrupsstrat, hvor en Strækning med 7 til 800 unge Grantrær afbrændte. Det hedder sig, at den skal være opstaaet ved at nogle Dreng fra København havde nogle brændbare Sager at lege med, og derved havde slukket Ild i nogle tørre Kviste; den Emuleblæst, som det var, bragte

Ilden til at udbrede sig, og forfrækkede ved Snet deraf løb Drengene til den nærboende Skovløber for at søge Hjælp. Det kostede imidlertid en Del Anstrengelse at faa den slukket, især paa Grund af den komplette Vandmangel. Seks af Drengene skal straks være sat under Anholdelse, men forhaabentlig vil man med Hensyn til Straffen for deres Forførelse, der vistnok nærmest maa betragtes som en Følge af deres Mangel paa Forestilling om, at der kunde være Fare for noget Saadant tilfælde, tage Hensyn til, at Staden kunde være bleven betydelig større, saafremt de kun havde løbet deres Vej, iftedesfor at være betænksomme nok til straks at anmeldte Branden til rette Vedkommende.

En Forglemmelse. Iblandt de Sager, som iafte skulle forelægges Frederiksborgs Kommunalbestyrelse var ogsaa „Oplysninger om Kampevejens Længde og Bredder,“ hvorimod man, mærkeligt nok, slet ikke nævner Vejens Dybde, der upaatvivlig maatte have langt større Betydning for Enhver, som skal færdes paa den i fugtigt Vejr.

Smuleri. Som man nu erfarer maa den skæffelige Ulykke, at et Fruentimmer i Vildelse styrtede sig ned fra et Tag i Pilestræde tilskrives et utilgiveligt Smuleri med at afhente Koppopatenter til Kasaretet. Allerede Kl. 10 om Formiddagen blev der fra Politistationen i Pilestræde gjort Anmeldelse om, at bemæltte Fruentimmer var angrebet af Kopper, og da Vognen endnu ikke var kommen Kl. 12, blev Anmodningen om Afhentelse gentaget, men desuagtet kom Vognen først Kl. 2 $\frac{1}{2}$, altsaa halvsejnte Time efter at den første Anmeldelse var gjort og da var Ulykken stet. Inspektøren ved Kasaretet maa aabenbart spekulere paa at gøre sig værdig til at blive valgt ind i Kommunalbestyrelsen.

Fra Provinserne.

Slagelse, d. 30te April.

Gr. Redaktør!

Da der i Deres Blad omtales den megen Aretfærdighed, som Arbejderne lider og har lidt i en lang Aarrække under Storborgernes Aag, saa finder jeg mig foranlediget til at omtale en Ting, som er saare almindelig paa Landet, især paa Herregaardene. Disse har jo, som bekendt, endel Guse, som er indrettet til Bolig for Arbejdsfolk og udlejes til Arbejderne paa de Betingelser, at Arbejderen svarer Husleje og er forpligtet til at arbejde paa Gaarden, og somme Steder er han med et halvt og andre med $\frac{1}{4}$ Aars Opliggelse forpligtet til at fraklytte samme. Naar en Gaard bortforpagtes, saa overdrages disse Folk til Forpagteren som en Besætning; dog ikke saaledes, at han skal afstevne dem i den Stand, han modtog dem. Nej, med disse handler han, som han vil. Unge og raske Mænd skal de altid være; bliver de gamle og svage, maa de jages væk. Net og Rettigheder maa være dem ufærdige; paaftaar En sin Net, maa han jages væk, selv om det er den dygtigste og paalideligste Mand, der forlanges; han maa siges ud og fraklytte Huset til nærmeste Skiftetid, at ikke flere skal smittes af ham. For nærmere at vise hen til dette, vil jeg omtale noget, som er passeret for en 3 Aarstid siden mellem Forpagter Trod paa Kragerupgaard ved Slagelse og en derboende Arbejder. Arbejderen havde i cirka 15 Aar trællet under Aaget hos Trod og, ligesom de andre af sine Lige, ikke turdet gaa videre, end Trod viste dem. Denne Arbejder vaagne imidlertid og saa, at for at være Mennefte og leve som Mennefte jufordredes der mere, end Trod tillod dem, og han gjorde da Forsøg paa at vinde lidt af den i Danmark lovpriste Frihed, nemlig at være fri om Søndagen. Denne Frihed syntes Hr. Trod var alt for stor at føre ind i hans Herredømme. Navnte Arbejder fik da Ordre at møde paa en Søndag og hofte Hvede; men han kom ikke. Først kom da den ad Dagen en oppustet Foged med streng Befaling om at møde, og straks efter Trod, med Gadedreng-Udtalesler, til Arbejdernes Bolig. Arbejderen holdt sig rolig overfor disse Herrer og ytrede kun: Loven byder at helligholde Søndagen. Men næste Lørdag fik denne egenhændig af

Trod en Ransse paa graat Papir, som han kaldte en Kontrakt, og som lød paa, at han skulde fraklytte Huset forfkomende Maj. Denne blev underkrevet af Vitterlighedsvisner og Arbejderen selv efter Opfordring. Da Arbejderen havde 5 Børn og var i trænge Naar, var det ham ikke ligegyldigt at rejse eller ej, og Sagen drøftedes paa flere Maader, men Trod svarede, at han var altfor pæn en Mand, til at han skulde give efter for sine Husmænd. Da Arbejderen en Gang søgte at paavise sin Net, blev Hr. Trod saa forbitret, at han hævdede sin Stok mod Arbejderen, men maatte indskrænke sig til at staa paa dennes Skuld, hvad han genotog 3 Gange, indtil Stokken gik itu. Arbejderen stod rolig og bad ham at stille sig, at de kunde tale lidt mere alvorlig om den Ting, men han svarede: Nu bliver jeg gal, jeg kan ikke gøre ved det; og saa sprang han, som det var en præfjst Granat, ad Kragerupgaard til. Jeg ved ikke, om der skulde være en Lov, som tilfæder Hr. Trod at straffe en Mand, fordi han forlanger Frihed om Søndagen, med at jage ham med Kone og Børn ud fra sin Bopæl og søge at drive ham ud fra det Sogn, hvor han er født og har tilbragt sine bedste Aar, kan vi sige, i hans Arbejde. Der maa vist være en saadan Lov, da Trod paa betraaede sig Herredsfogdens Assistance for at smide denne Mand ud, hvis han ikke passede sig godvillig; om den er givet paa Kragerupgaard og af Hr. Trod selv eller noget andet Sted, ønske jeg gerne, han vilde bekendtgøre, jeg tror forelselig, at han gaar med den i Kommen, og beder ham derfor at passe paa, at ikke de, som nu trællet under ham, skal komme afsted med at trække Kommen af ham og benytte Loven for sig, at han ikke skal udvære noget lignende over flere af dem. Efter min Mening burde alle Arbejdere paa Landet være enige om at gøre Forbring paa saamegen Sikkerhed for deres Bopæl, at ikke en saadan Hætte skal give dem ud, naar de svarer deres Leje, og ikke lovlige Grunde tæller derfor, enten de saa vil arbejde for Husjeren eller ikke. Bonden, som har erhvervet sig et Fæste paa sin Gaard paa Livstid, er ikke fornøjet, uden han faar Gjensid, medens Jndfjdderen maa være fornøjet med at være fikret sit $\frac{1}{4}$ eller højst $\frac{1}{2}$ Aar.

Den 29de April 1872.

En Arbejder.

Udlandet.

Tyskland. Mange Blade omtaler Udvanbringerne fra Tyskland, som steds antage større Dimensioner. Fra Hamborg skrives saaledes, at der daglig ankommer store Skarer Udvanbre, især fra Sydtyllland.

Rusland. En i Riga værende storartet Dampsaugmølle er i Lørdags Nat total nedbrændt. Tabet skal være betydeligt; det Værste er at en Mængde Arbejdere for en Tid bliver brødløse.

Italien. Vesuv's Udbrud vedvarer; Afstreguen indhyller hele Bjerget, fra hvis Zndre høres vældige Drøn.

Spanien. De karlistiske Bevægelser er Genstand for alvorlige Betragtninger i flere af Udlandets Blade. Det skønne Spanien med dets letbevægelige Folkesæd, hvoraf en stor Del befinder sig bedst under stadige Uro-ligheder, lader nemlig til ikke at skulde finde den No hvortil Landet vistnok højlig trænger, og den unge Konge Amadeus formaar sandsynligvis ligesaa lidt som nogen Anden at dempe Oprøret aldeles. Hans Faber, Viktor Emanuel, skal have raadet ham til, ligesom Dronning Isabella, at paffe sammen og forlade de utaknemmelige Spanier, der slet ikke lade til at have nogen videre Frygt for kongelige Personer, men Amadeus skal dog have besluttet at prøve Dythen lidt endnu. Hvor modsigende end Efterretningerne om Dytanden er, saa lader den dog til at være vidtfor-grenet og i et saa stort og bjergigt Land, en ubmærket Tumlørlads for Guirillabønder, er det bestemt vanskeligt aldeles at bekæmpe en Dyfstand, især naar man ikke engang altid rigtig kan stole paa Tropperne.